

26-01-2014

Bilag 2a Sagsnr.
2014-0004574**Cover: Forsøgsordning med kontrolleret legalisering af hash**Dokumentnr.
2014-0004574-1

Vedlagt er forslag til model for forsøg med kontrolleret legalisering af hash, som foreslås vedlagt henvendelse til Justitsministeren og Sundhedsministeren. Modellen adresserer legaliseringens to hovedformål:

Sagsbehandler
Gro Kjemtrup
Melchiorsen

- Færre brugere og misbrugere og færre skadevirkninger.
- Foringet indtægtsgrundlag for den organiserede kriminalitet.

Coveret opsummerer udkommet af konferencen om legalisering af hash.

Baggrund

Københavns Kommunes borgerrepræsentation afsatte i Budget 2013 100.000 kr. til afholdelse af en konference, der skulle ”*kvalificere et konkret og troværdigt beslutningsgrundlag for implementering af en forsøgsordning med et legaliseret hashmarked i København fra produktion til salg*”.

Konferencen blev afholdt d. 15. marts 2013 på Københavns Rådhus. Inden konferencen havde en embedsmandsgruppe udarbejdet et udkast til en forsøgsordning. På konferencen bidrog oplægsholdere, politikere og tilhørere med viden og opmærksomhedspunkter, der kvalificerede udkastet. Konferencen har desuden afstedkommet en offentlig debat, der yderligere har bidraget til udvikling af modellen. Modellen er således konkretiseret og revideret særligt i forhold til elementerne ”engrosled” og ”detailed”.

Risici ved hash

Konferencen og debatten har ikke affødt større diskussioner om risici og skadevirkninger ved hash, bortset fra at det er påpeget, at også de legale rusmidler, alkohol og cigaretter, er skadelige. Materialet til konferencen indeholdt således et notat fra Sundhedsstyrelsen, der ikke er blevet væsentligt problematiseret. Der er udbredt konsensus om, at hash er et potentielt skadeligt rusmiddel og særligt risikabelt i forhold til unge og psykisk, socialt sårbare. Forsøg med legalisering er ikke et indlæg i en debat om, hvorvidt hash er risikabelt eller ej, men et forslag til håndtering af de problemer, hash præsenterer.

På konferencen blev der nævnt eksempler på, hvordan en legalisering kan reducere risici ved indtagelse af hash. Fx kan indholdsdeklarationer sikre brugeren mod at få for stærkt virkende hash. Der er også forskningsmæssige indikationer på, at man kan

mindske risikoen for hashpsykoser ved at sælge hash med en særlig sammensætning af de virksomme stoffer.

Tilgængelighed og forbrug

På konferencen, i konferencematerialet og i den offentlige debat har der været udbredt bekymring for, om en legalisering vil øge forbruget og dermed øge omfanget af skader forbundet med hash. Bekymringen bunder i en bredt anerkendt model, der tilsiger, at øget tilgængelighed af et rusmiddel leder til øget forbrug.

Forskningsresultater og indlæg på konferencen peger imidlertid på, at der ikke er en simpel sammenhæng mellem legalisering, tilgængelighed og øget forbrug af hash. Indlæg på konferencen slog fx fast, at der allerede er en udbredt tilgængelighed, og at unge under 18 år måske snarere vil have mindre tilgængelighed til hash, når de illegale salgssteder bliver decimeret. At der ikke er en simpel sammenhæng mellem en legalisering og forbrug understøttes af dokumentation for udvikling af hashforbrug på europæisk niveau, globalt niveau og mellem europæiske lande¹. Dokumentationen er ikke fyldestgørende men solid nok til at stille spørgsmålstegn ved modellens betydning for forbruget, fordi det ikke er givet, at tilgængeligheden øges med en legalisering. Desuden kan globale trends, ungdomskultur og rusmiddelkultur have større indvirkning på udviklingen i forbruget end ændringer i kontrolformerne, ligesom en legalisering for visse grupper kan gøre hash mindre interessant og dermed tværtimod i sig selv tilskynde til reduceret forbrug.

Selvom der altså ikke nødvendigvis er automatik mellem legalisering og forbrug, tager forsøgsordningen hensyn til den relevante bekymring. Der er derfor tilføjet en klausul i modellen om umiddelbart stop for forsøget, hvis den årlige evaluering viser negative konsekvenser. Dertil kommer, at en række elementer i forsøgsordningen er udformet, så de ikke stimulerer til et øget forbrug. Der skal således ikke være hash-caféer med stimulerende hashkultur, og der skal ikke være privat fortjeneste på salg og dermed incitamenter til at øge salget.

---

¹ EMCDDA årsberetning for 2011, narkotikasituationen i Europa, s. 47; oplæg på konference ved Willy Pedersen; MacCoun, Robert J.: What can we learn from the dutch cannabis coffee shop system, 2011, Addiction